

станѣхъ божества. Движеніе-то на въздуха, чючюрганіе-то на водѣ-тѣ, никненіе-то на дръвеса-та, почитахъ ся като дѣйствія на нѣкои другы частны божества. Заради това небе-то, атмосфера-та, лице-то и вѣтрѣшность-та на земѣ-тѣ быдохъ насѣлены съ безбройны богове и богыны, така что-то спорядъ Босюетово-то изреченіе, в сичко станѣ богъ освѣнъ Истинный Богъ.

Всичко, что ся движи въ естество-то, ся прѣобрази по тоя начинъ въ божественны лица, и чловѣкъ нарече всяко едно съ собственны имена, и на качи по нѣкои приключенія на тыя богове, кои-то той бѣше си измыслилъ; той гы жени, даде имъ по едно домородство та така умножи прѣдмѣты на обожаваніе-то си; въ исторіѣ-тѣ имъ, коя-то бѣше испрѣво само една алегорія на естественны твари, чловѣкъ намѣси и историческы събытія, кои-то той прѣправи и искриви на военны и завоевателны вѣспоминанія, останѣлы отъ пѣтны прѣданія. Исторія-та на чловѣчество-то ся размѣси съ аллегорическѣ-тѣ исторіѣ на Естество-то. Въображеніе-то на поеты-ты расшири еще повече область-тѣ на религіѣ-тѣ. Цвѣтя-та особенно изострихъ имъ изобрѣтателный духъ и поети-ти на драго срьдце приврѣзахъ сжществуваніе-то на най-хубавы-ты растенія, за нѣкоѣ случкѣ на нѣкоѣ нимфѣ или самодивѣ, коя-то ся прѣобразила за да убѣгне отъ гоненія-та на нѣкой си богъ.

Аллегорія-та прѣобрази въ божества или въ божественны дѣла, открытія-та на искусства-та, и забули тыя дѣла съ едно було, кое-то по нѣкой пѣтъ мѣчно е да ся отбули. Така да земемъ само единъ примѣръ: житно-то зрьно лѣжи шесть мѣсяца въ